

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

16 APRIL 1991

ONTWERP VAN DECREET

**houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind,
aangenomen te New York op 20 november 1989**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden
uitgebracht door de heer J. De Bremaeker**

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden heeft op haar vergadering van 19 februari 1991 hoger vermeld ontwerp besproken en aangenomen.

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer E. Bockstal.

Vaste Zeden : de heren E. Bockstal, S. De Clerck, mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, de heren H. Suykerbuyk, R. Uyttendaele, H. Van Wambeke ;

de heer J. De Bremaeker, mevrouw M. De Meyer, mevrouw O. Lefeber, de heer D. Van der Maelen ;

de heren A. Kempinaire, M. Mahieu, G. Sprockeels ;

de heren W. Luyten, P. Van Grembergen.

Plaatsvervangers :

de heren Jos Bosmans, A. Bourgeois, F. Cauwenberghs, L. Kelchtermans, C. Moors, G. Verhaegen ;

de heren E. Baldewijns, W. Content, J. Dufaux, J. Van der Sande ;

de heren R. Daems, M. Decoster, H. De Croo ;

de heren H. Candries, J. Caudron.

Zie :

441 (1990-1991)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

1. ALGEMENE BESPREKING

Ingevolge een schrijven van de Griffier van de Vlaamse Raad (zie bijlage 1) vestigt de Voorzitter de aandacht op de problematiek van de vertaling van de oorspronkelijke Franse en Engelse tekst (zie bijlage 2) van het verdrag in het Nederlands. Ofschoon verbonden door een Taalunie stemmen de Nederlandse en „Belgische” Nederlandstalige versie van de teksten niet overeen.

Dit probleem heeft geen weerslag op de juridische waarde vermits wij instemmen met de officiële versie van de tekst (Engelse of Franse versie) maar toch meent de Commissie dat aan dit probleem aandacht dient besteed en men er in de betrokken diensten van de Executieve vooraf over dient te waken dat in Nederland en Vlaanderen dezelfde teksten van verdragen worden voorgelegd.

De Executieve wordt gevraagd daartoe de nodige concrete maatregelen te nemen.

De Voorzitter merkt verder nog op dat het wenselijk zou zijn dat bij elk verdrag dat aan de Vlaamse Raad ter instemming wordt voorgelegd, tevens de officiële versie (in het Frans en/of het Engels) zou worden gevoegd.

Een lid wil weten in hoeverre ons intern recht wordt aangepast voor wat de bevoegdheden van Gemeenschap en Gewest betreft.

Namens de Minister wordt geantwoord dat de eventuele goedkeuring door de Vlaamse Raad enkel die bepalingen betreft die gemeenschapsbevoegdheden raken.

De regelgeving in Vlaanderen bevat geen bepalingen die strijdig zijn met het Verdrag.

Wel kan men stellen dat bepaalde voorzieningen die tot doel hebben uitvoering te geven aan de voorschriften van het Verdrag verder kunnen ontwikkeld en uitgebouwd worden.

Hierbij moet eraan herinnerd worden dat de verdragsluitende Staten er zich terzake slechts toe verbinden om binnen de perken van de beschikbare (geld)middelen op te treden om geleidelijk tot de verwezenlijkingen van deze rechten te komen.

Een lid is in zijn regio geconfronteerd met het feit dat migrantenkinderen systematisch toetreding tot sportclubs wordt geweigerd om diverse redenen.

Biedt artikel 4 wel voldoende mogelijkheden om hoger vermeld probleem op te lossen ?

Ook de toepassing van artikel 11 (in verband met het wederrechtelijk overbrengen naar en niet overbrengen van kinderen uit het buitenland) zou problemen kunnen stellen.

Een ander lid vreest dat krachtens de bepalingen van artikel 30 de Franstalige minderheid in Vlaanderen zou kunnen vragen dat alle mogelijke faciliteiten inzake onderwijs en cultuur zouden kunnen worden verstrekt.

Hier wordt gerepliceerd dat het om een individueel op kinderen toe te passen principe gaat en dus geen aanleiding kan geven tot het wijzigen van bijvoorbeeld taalwetten, die de betrekkingen tussen de overheid en de burger regelen.

Een lid wil weten op welke manier de Executieve de in artikel 42 vermelde bekendmaking van dit Verdrag in de praktijk zal omzetten, bekendmaking waartoe zij zich krachtens de bepalingen van dit artikel verbindt.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat, voor wat de bekendmaking van het Verdrag aan volwassenen en kinderen betreft, uiteraard heel wat middelen kunnen worden aangewend.

Afdrukken van het Verdrag kunnen samen met een bevatelijke verklarende tekst worden medegedeeld aan instellingen voor kinderopvang en onderwijsinrichtingen. Tenzij deze mededelingen op regelmatige tijdstippen worden herhaald, zullen ze maar een tijdelijk en voorbijgaand effect hebben.

Er zou dan ook aan een meer bestendige informatie moeten worden gedacht. Mogelijkheden hierbij zouden ondermeer kunnen zijn :

— bekomen dat de „Brieven aan Jonge Ouders” uitgegeven door de „Bond voor Grote en Jonge Gezinnen” deze teksten opnemen in een van de eerste nummers die ze aan jonge ouders toesturen ;

— de pas verschenen brochure „Gids voor Jonge Gezinnen” kan bij een herdruk ook informatie geven over het Verdrag ;

— er kan aan de instelling „Kind en Gezin” worden gevraagd bestendig aandacht te hebben voor de verspreiding en bekendmaking van het Verdrag via alle mogelijke kanalen waarover deze instelling beschikt (publikaties, raadplegingen, enzovoort) ;

— aan de Hoge Raad voor het Gezin kunnen suggesties ter zake worden gevraagd ;

— de bureaus voor arbeidsbemiddeling zullen worden herinnerd aan artikel 32 van het Verdrag, dat handelt over kinderarbeid. Op dit vlak zijn de normen vastgelegd door de Internationale Arbeidsorganisatie van toepassing, en de Belgische wetgeving heeft deze reeds in het intern recht ingevoerd. Hier kan worden verwezen naar het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling (vb. schouwspelartiesten). Wanneer zij een beroep doen op kinderen moeten deze bureaus voldoen aan de verplichtingen die inzonderheid door de sociale wetgeving worden opgelegd.

II. STEMMING

Het enig artikel wordt eenparig met 8 stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

J. DE BREMAEKER

De Voorzitter,

E. BOCKSTAL